

Helig

Läslördag

#02 april 2011

Två sidor
spänningsläsning
BÖCKER
Kerstin Ekmans blommor
krönikor & massor
av tips.

Kb

Livets händer

Foto • Anneè Olofsson har just nu sin största utställning hittills. Överst i Kulturhuset i Stockholm leds besökarna in i en värld av ljus och mörker.

FOTO: LASSE OTTOSSON

→ **KONSERT** · 10

Pernilla Andersson hemma
Det är en förförisk, lätt vemodig artist som återvänder hem.

→ **NÖJE** · 11

Kvinnornas män
Martin Stenmark och Frank Andersson är "Ladies night".

→ **TRÄDGÅRD** · 12

Ögon känsliga för grönt
Låt sinnena få sitt, råder trädgårdsdesignern Jens Svensson.

→ **KRÖNIKA** · 24

Bonnier är ett problem
Johan Ehrenberg kritiserar Bonniers totala dominans.

UTSTÄLLNING

Stockholm. Anneè Olofssons utställning på Kulturhuset i Stockholm är hennes största hittills. I centrum: ett omdiskuterat lp-omslag från 70-talet av de tyska hårdrockarna Scorpions.

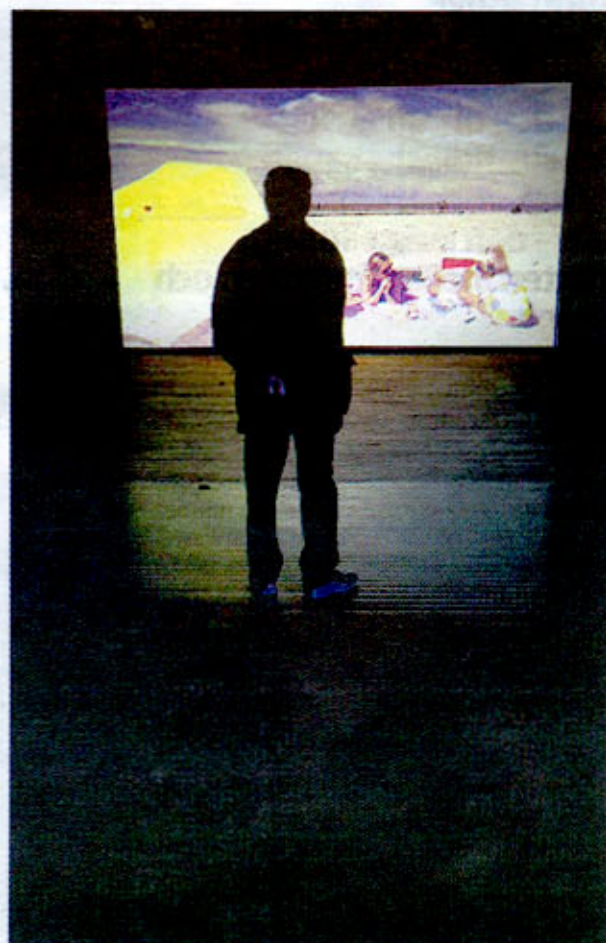
Att inte blunda för sina rädslor

I verket "Evil Eye" möter publiken konstnären själv. Ljudbandet och ögonen är centrala.

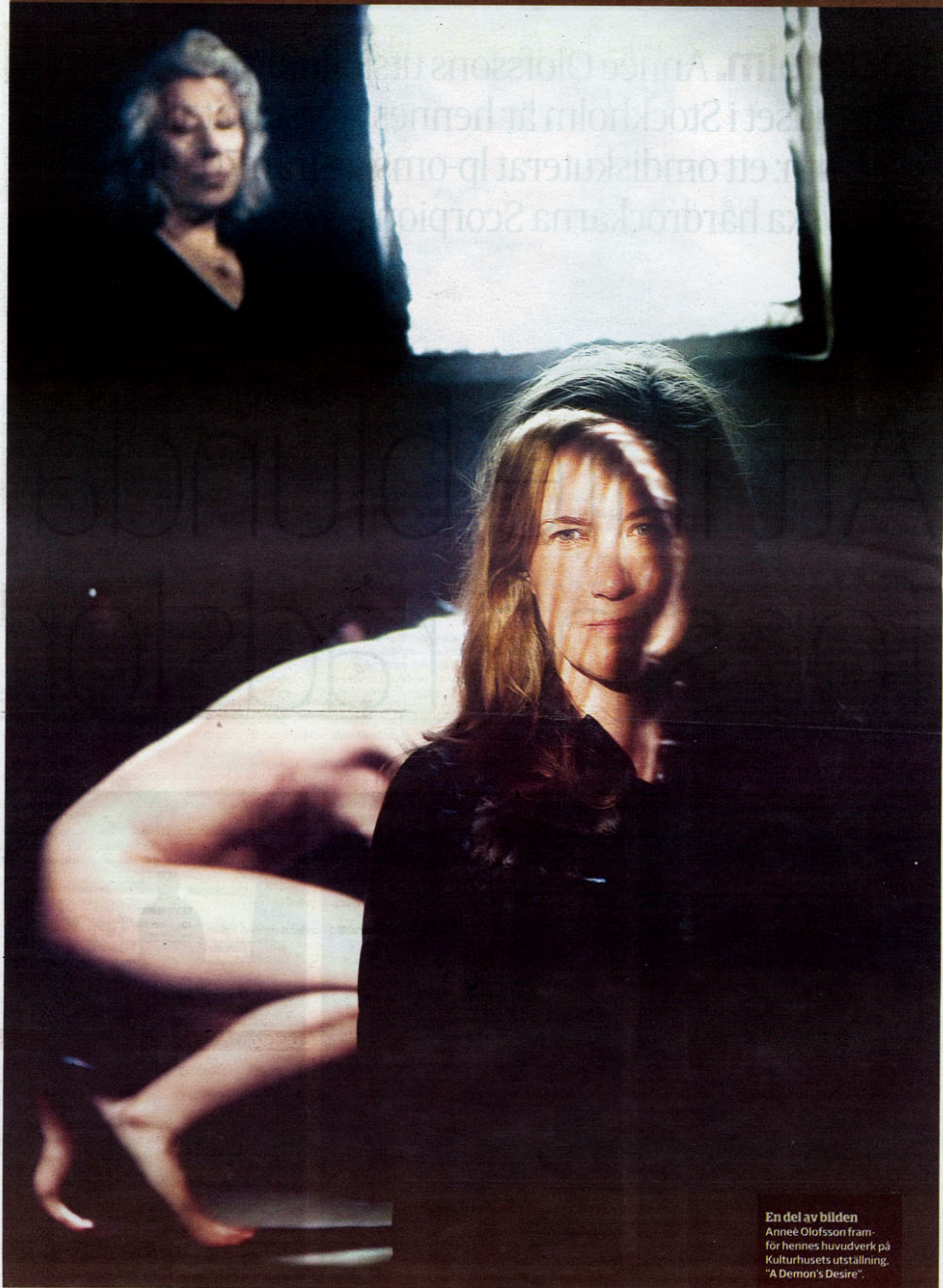
"Det är jag när jag blir gammal", säger Anneè Olofsson framför ett av sina nya verk, "Be Witched" (2011).

Besökare ser nya filmen "Under a Serpent Sun".

UTSTÄLLNING

En del av bilden
Anneé Olofsson fram-
för hennes huvudverk på
Kulturhusets utställning,
"A Demon's Desire".

Det kretsar kring hennes egen värld med henne själv och föräldrarna, främst pappa Christer...

I entrén till utställningen på Galleri 5 i Kulturhuset vid Sergels Torg, står en liten skylt. "I utställningen finns inslag som kan väcka starka reaktioner." Jag är där en vecka efter vernissagen, men enda kritiken är en kommentar i gästboken där någon har skrivit, på engelska, att konstnären borde skaffa sig ett riktigt jobb.

– Michael von Gimbut's originalbild av en naken flicka, det enda jag lyckats få fram om henne är att hon kallades för Jaqueline, visas på min utställning och jag hörde kommentarer innan om att det här inslaget skulle väcka starka protester. Men jag trodde aldrig det, och hittills har det inte heller blivit så.

Nakenbilden på flickan var omslaget till Scorpions album "Virgin Killer", från 1976. I Tyskland passerade den, i England och Sverige och en del andra länder stoppades bilden. De skivor som redan fanns på marknaden försågs med svart skyddande plast. För första gången visas bilden ("Virgin Picture", 1976) nu offentligt och Annee Olofsson har gjort den till en del i ett större verk som även inkluderar en skulptur ("The shadow of Jaqueline") och en film ("A Demon's Desire") från en rekonstruktion av foto-ögonblicket. Den nakna flickan sitter i centrum, omgiven av sin mamma och en vän, samt den idag 65-åriga von Gimbut med team. Kameran åker sakta runt den nakna modellen.

– Jag ville ha ett barn som modell, men det var helt omöjligt. Inga föräldrar ställde upp, alla är livrädda för internet. Istället fick jag den här tjejen som befinner sig i ett gränsland mellan barn och vuxen, men det tillförde en nivå jag inte först hade räknat med.

Varför ingen kritik? Ämnet var och är ju mycket känsligt.

– Hade jag varit en manlig konstnär, då tror jag knappt att jag hade kunnat göra det här. Det hade blivit ett himla liv. Men jag är själv kvinna och jag är inte ute efter att provocera. Jag sätter in Michaels fotografi i ett större sammanhang och man ser bilden på ett annat sätt, den är lika gåtfullt vacker som "Mona Lisa". Här finns också flera lager av betydelser, med bakgrundshistorien, min film med sina tre ljudlingor och med en underliggande fråga om vår blick, hur den har förändrats genom åren.

Utställningen rymmer både nya och flera äldre verk – fotografier, skulptur och film – och för att komma från de första rummen till de övriga måste man in i den mörka passage där "Virgin Picture" och "A Demon's Desire" finns. Besökarna måste se och reflektera.

I sin helhet är utställningen gjord som en bakåtvänd tidsresa, man letar sig bakåt genom lokalen vilket visar sig leda framåt. Det är också det budskap som inledningsvis finns på fönstren ut mot Stockholm, en text hämtad från Arne Sands bok "Enhörningarna" (1965). Sentensen är tydlig; hur mycket bättre hade det inte varit att födas gammal, med en rikedom av kunskap och erfarenheter, för att sedan bli allt yngre, friskare och mer nyfiken.

– Även om jag lyckas bli 90 år, så är det egentligen en löjligt kort tid. Jag är en smart, intelligent, framgångsrik kvinna, lugnare och mer säker på vad jag tycker och vill än tidigare, men om några år skall allting börja gå åt fel håll, jag kommer att få olika men och på sikt kommer jag att förlora allt. Det hade varit mycket bättre om vi levt våra liv baklänges.

Teman som återkommer i dina verk är funderingar kring uppväxten, våra relationer och rädslor, våld, åldrandet, ensamhet och döden. Din nya film, "Under a Serpent Sun", med dig själv och din far, som senare byts ut mot din man, utspelar sig på en strand med sol, glass och badbollar. Men budskapet, lika mörkt.

– Ja, i det verket är bilden ljus, men ljudet svart. Medan de njuter av solen strömmar det ut nyheter om död och krig. Det är en absurd värld vi lever i. Vi badar, städar, går på bio samtidigt som vi dagligen bombarderas av information om alla som dött, om tsunamivågor, bränder, terrordåd... Nästa dag har vi glömt allt detta för att kunna ta in allt nytt elände. Men vad är alternativet? Vi måste leva vidare i våra vardagsliv, svarar hon.

– Även om vi känner oss trygga i skydd av morgonens kaffe vid köksbordet i vår lägenhet är jag övertygad om att vi påverkas av allt det mörka vi ser och hör. Och det är oss själva vi tänker på. På vår egen dödlighet.

Är du rädd för döden?

– Så in i helvete. Jag ser ingen som helst poäng med att dö.

Om vissa teman återkommer i Annee Olofssons verk är det samma med karaktärerna. Det kretsar kring hennes egen värld med henne själv och föräldrarna, främst pappa Christer Olofsson, fortfarande bosatt i Kristianstad. Hon säger att hon alltid kommer att arbeta med sina föräldrar, att hennes verk inte hade haft samma nerv och närvaro med skådespelare istället. "Jag är", säger hon, "personlig, inte privat".

Vi sätter oss vid ett bord på kaféet intill. Innan hon svarar på min fråga om hon gjort några reklamjobb

Livet på andra hållet
"Även om jag lyckas bli 90 år, så är det egentligen en löjligt kort tid. Jag är en smart, intelligent, framgångsrik kvinna, lugnare och mer säker på vad jag tycker och vill än tidigare, men om några år skall allting börja gå åt fel håll, jag kommer att få olika men och på sikt kommer jag att förlora allt. Det hade varit mycket bättre om vi levt våra liv baklänges."

Fotografi av Annee Olofsson med sina föräldrar: "Tomorrow (eyes closed)" (2004)

ringer hon och ber dem som sköter utställningen att damma av bilderna och kolla hörlurarna. "Nej", säger hon, "jag har aldrig jobbat kommersiellt, och har även tackat nej till att ta fram ett konstverk åt Ikea. Jag ser inget likhetstecken mellan Annee Olofsson och Ikea. Jag är inte folklig och var det rik jag ville bli, då skulle jag ha valt ett annat yrke."

– Jag har alltid funderat mycket kring lycka, och jag har i alla fall insett att lycka inte är ett par nya skor. Lyckan ligger istället i att ha nära och bra relationer. Och att skapa något som har betydelse för andra människor. Där-

för blir jag så irriterad av kommentaren i gästboken, om att jag borde skaffa mig "a real job". Att skapa konst, det, om något, är väl ett riktigt jobb. Jag gör något som andra kan ta del av och som kommer att ha betydelse för lång tid framöver. Annee Olofsson forever. Det är planen.

TEXT: SUNE JOHANNESSEN
sune.johannesson@kristianstadsbladet.se

FOTO: LASSE OTTOSSON
lasse.otto@kristianstadsbladet.se

FAKTA Annee Olofsson

Konstnär, professor och dj

■ **Född:** 1966, uppvuxen i Hässleholm, Kristianstad.

■ **Bor:** Stockholm.

■ **Familj:** Man och bonusbarn. "När jag gifte mig följde det med flera goda saker, som ett barn och ett sommarhus på en ö i skärgården."

■ **Yrke:** Konstnär och professor, undervisar vid Beckmans (Stockholm) och Fotechögskolan (Göteborg).

■ **Vad inspirerar:** "Livet.

När det gäller idéer har jag så det räcker till år 5063."

■ **Läser just nu:** "En mycket bra och inspirerande bok jag just avslutat är Joyce Carol Oates dagbok. Och sedan läser jag en självbiografi av Pasolini. Han, tillsammans med Haneke och Cassavetes, är mina tre favoritregissörer."

■ **Övrigt:** "Jag älskar vinylskivor, har nog 3000 lp-skivor. Jag dj:ar ibland, som när Daniel Birnbaum hade sin installationsfest

på Moderna. Den första lp jag köpte var med Cortex, Freddie Wadlings band. Den skivan är fortfarande mycket speciell för mig, och Wadling, ja, han är gud. Bara han öppnar munnen blir jag helt stel."

■ **Mer info:** anneeolofsson.com

■ **Aktuell:** Med den självbiografiska och retrospektiva utställningen "The Face of all your Fears" på Kulturhuset, Stockholm. Sista dag är 5 maj.